

DE VERZORGING VAN ONZE KRAAMVROUWEN.

Met hetgeen collega BATAVIER daarover in het nummer van 27 Mei schrijft, kan ik mij niet vereenigen. M. i. moet door de(n) verloskundige voldoende toezicht worden gehouden. Deze is deskundig en verantwoordelijk, en de verantwoordelijkheid moet zoo weinig mogelijk worden overgebracht op lieden met toch altijd nogal gebrekkige opleiding. Wanneer de verloskundige hulp, in den meer uitgebreiden zin van het woord, goed is, gaat het ook zonder „gediplomeerde” verzorgsters goed. Wanneer er, overdag of 's nachts, iets verdachts zich voordoet, moet niet de kraamverzorgster, maar de verloskundige komen. Dan kunnen voor het overige, volgens mijn ervaring, en die is vrij groot, de baker en, waar noodig, de wijkverpleegster het noodige werk wel doen. En het geld, dat de gediplomeerde bakkers zouden kosten, zou beter gebruikt kunnen worden om gouden of zilveren eerepenningen te betalen, en die penningen uit te reiken aan die vroedvrouwen, wier kraamvrouwen de kleinste morbiditeit en mortaliteit hadden, of om het salaris (of het pensioen) te verhoogen der wijkverpleegsters.

Apeldoorn, Mei 1916.

C. METZLAR.

MAATSCHAPPELIJK GENEESKUNDIG WERK DOOR STUDENTEN.

Antwoord aan den heer G. VAN RIJNBERK.

In het nummer van 20 Mei van dit *Tijdschrift* komt onder dezen titel voor een hoofdartikel van uw hand. Uit een noot onder aan bldz. 965 blijkt, dat gij het hiermee op de Amsterdamsche Studenten-ziekenkas hebt voorzien. Op deze noot, op zichzelf een ongemotiveerde onvriendelijke uitval, is onzerzijds met enkele opmerkingen gereageerd, die allermint bedoelden een volledige pleitrede voor ons bestaansrecht te zijn. Nu gij dieper op de zaak ingaat, voelen wij ook onzerzijds ons hiertoe gedrongen.

Meer dan 10 jaar lang hebben aan het Binnengasthuis de studenten naar hun beste vermogen gewerkt — en wat dit werk beteekent, om daarvan een juist begrip te geven somt gij er alle gevaren van op, genoemd door mevr. MULLER-LULOFS in haar schrijven, gepubliceerd op bldz. 1589—1591, geheel negeerende de groote voordeelen ervan, in dienzelfden brief genoemd, waaraan nog toe te voegen het verstrekken van dieet aan diabeteslijders. Dit is dus al wel een zeer tendentieuze voorstelling, die het vermoeden doet rijzen, dat gij een vooropgestelde meening wilt goedpraten en niet uw lezers in staat wilt stellen zich over de zaak een onpartijdig oordeel te vormen.

En juist nu, terwijl er verandering in den door u gelaakten toestand zal komen en zeer spoedig de door u hoogelijk gewaardeerde zuster TER MEULEN met haar staf van maatschappelijke werksters haar intree zal gaan doen ook in het Binnengasthuis — juist nu, bij ons verscheiden, krijgen wij van u een trap na.

Hooggeleerde, dat is niet heel vriendelijk van u!

Want wij verzekeren u, als wij hebben gezondigd, wij waren met de beste bedoelingen beziel. Het feit, dat waardeering aan uw beschouwing geheel vreemd is, heeft ons dan ook zeer smartelijk getroffen!

Nader bleek ons echter, dat er enkele zeer voorname dingen zijn, waarover gij niet zijt ingelicht.

10. Wij hebben nooit beweerd, dat ons werk volledig zou zijn. Wij zijn ons onze tekortkomingen zeer goed bewust, maar zij zijn het noodzakelijk gevolg van onze geringe ondervinding en de discontinuïteit in onze leiding. Wij begroeten dan ook met onvermengde sympathie de komende verandering.

20. Het feit, dat, wanneer wij niet iets deden, er in het geheel niets zou worden ge-